

“U begrijpt het Rooms-katholicisme niet!”

David Cloud, Fundamental Baptist Information Service, fbns@wayoflife.org

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Van tijd tot tijd ontvang ik brieven van Rooms-katholieken die beweren dat ik mijn publicaties over de Rooms-katholieke kerk zou moeten intrekken, omdat, zo beweren zij, ik het Rooms-katholicisme niet begrijp, en ik zou de feiten niet kennen. Deze mensen zeggen me gewoonlijk dat om het Rooms-katholicisme goed te begrijpen ik enkele katholieke apologeten¹ moet lezen, zoals Karl Keating of Keith Fournier of Peter Kreeft of Scott Hahn. Ik heb deze aanklacht al zo'n 16 of 17 jaar gehoord en telkens beantwoord, sinds Jezuietenpriesters mij aankloegen in Zuid-Azië. Het volgende is mijn antwoord op deze tenlastelegging:

1. Mijn zienswijze op de Rooms-katholieke kerk baseer ik rechtstreeks op haar gezaghebbende verklaringen, zoals het Concilie van Trente, pauselijke bullen, het Tweede Vaticaans Concilie, en de [Nieuwe Rooms-katholieke Catechismus](#)².

Deze bevatten de gezaghebbende stem van het Rooms-katholicisme. Karl Keating, Keith Fournier, Peter Kreeft, en Scott Hahn zijn Rooms-katholieken, en zij hebben hun eigen opinies en interpretaties over het Rooms-katholicisme, maar zij zijn geen gezaghebbende stemmen van de Rooms-katholieke kerk. Wanneer ik iets wilde weten over het Rooms-katholicisme, dan ging ik recht naar de top. Ik heb een grote bibliotheek opgebouwd met Rooms-katholiek materiaal en ik heb de tijd genomen om dit zorgvuldig te bestuderen. Ik heb katholieke kerken bezocht en missen bijgewoond in zes landen en drie continenten, en ik heb met katholieken gepraat in vele delen van de wereld. Ik ben naar Rome geweest en heb het Vaticaan bezocht. Ik heb sommige van de grootste katholieke heiligdommen bezocht.

In werkelijkheid kan in de schoot van de Rooms-katholieke kerk haast allerlei soort van leer gevonden worden. Er hebben altijd massa's verschillende meningen bestaan in de katholieke kerk, maar daarnaast waren er ook altijd gezaghebbende verklaringen over wat de Roomse kerk officieel gelooft.

Sommige Rooms-katholieken beweren, bijvoorbeeld, dat zij geloven in redding door geloof alleen, zonder werken of sacramenten, maar dat is niet wat de Rooms-katholieke kerk leert in haar officiële dogma's. Het Concilie van Trente³, dat door vele moderne concilies werd bekrachtigd (inbegrepen Vaticanum II - 1962 tot 1965), zegt:

“Wie beweert, dat de goddeloze gerechtvaardigd wordt door het geloof alleen, in die zin dat niets anders nodig is om mee te werken met de genade tot het bekomen van de rechtvaardigmaking, en dat het geenszins nodig is zich voor te bereiden en zich open te stellen door een beweging van de eigen wil: hem treffe de banvloek” (Zitting VI, Canon 9).

“Indien iemand beweert dat het geloof waardoor wij gerechtvaardigd worden, niets anders is dan het vertrouwen op de goddelijke barmhartigheid, die ons de zonde vergeeft omwille van Christus, of dat wij alleen door zulk een vertrouwen gerechtvaardigd worden, die zij vervloekt.” (Zitting VI, Canon 12).

¹ Apologetiek: Dat deel van de theologie dat zich bezighoudt met de verdediging en verbreiding van het christendom.

² De Nieuwe Rooms-katholieke Catechismus werd uitgegeven in opdracht van het Rooms-katholiek Kerkgenootschap in Nederland en de Belgische Bisschoppenconferentie (Brussel/Utrecht, 1995).

³ Zie het Concilie van Trente online op mijn site. Het Concilie van Trente (It. *Trento*; 1545–1563) gaf de aanzet tot de Contra-reformatie.

Rome heeft haar zienswijze op redding (het heil) niet gewijzigd. De sacramenten zijn nog steeds noodzakelijk. Beschouw eens wat de [Nieuwe Katholieke Catechismus](#)⁴ zegt over HEIL:

1257: “De Heer zelf bevestigt dat het doopsel noodzakelijk is voor het heil. ^{cit.} ... De kerk kent geen ander middel dan het doopsel om de toegang tot de eeuwige gelukzaligheid te verzekeren. Daarom hoedt zij zich ervoor de zending te verwaarlozen die zij van de Heer ontvangen heeft om al wie het doopsel kan ontvangen te doen “herboren worden uit water en geest”. *God heeft het heil verbonden met het sacrament van het doopsel ...*”.

1129: “De kerk verklaart dat de sacramenten van het Nieuwe Verbond *heilsnoodzakelijk* zijn voor de gelovigen. ^{cit.} ... De vrucht van het sacramentele leven bestaat hierin dat de Geest van het kindschap Gods de gelovigen vergoddelijkt^{cit.} door een levensgemeenschap te stichten met de enige Zoon, de Verlosser”. (Originele benadrukkingen).

Wanneer Rome spreekt van redding (heil) door genade, dan bedoelt ze niet de vrije genade van het apostolische Evangelie. Zij heeft de betekenis van genade misvormd door ze te vermengen met sacramenten en werken. Dit staat in schril contrast met Paulus’ brief aan de Romeinen:

“En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anders is het werk geen werk meer” (Romeinen 11:6).

Sommige Rooms-katholieken beweren dat zij geloven dat **de Bijbel** het genoegzame en gezaghebbende Woord van God is, maar het Tweede Vaticaans Concilie (Vaticanum II)⁵ zegt dit:

“De heilige overlevering en de Heilige Schrift zijn derhalve onderling nauw verbonden en hebben aan elkaar deel. Want beide stromen voort uit dezelfde goddelijke oorsprong, vloeien als het ware ineen en zijn op hetzelfde doel gericht ... Vandaar dat de Kerk haar zekerheid over al het geopenbaarde niet put door middel van de Schrift alleen. Daarom moeten beide, overlevering en Schrift, met gelijke toewijding, vroomheid en eerbied worden aanvaard en vereerd” (Dogmatische constitutie over de goddelijke openbaring, HOOFDSTUK II: Het doorgeven van de goddelijke openbaring, Onderlinge verhouding tussen heilige overlevering en Heilige Schrift, Art. 9).

Sommige katholieken beweren dat zij niet in het **vagevuur** geloven, maar de [Nieuwe Katholieke Catechismus](#)⁶ zegt dit:

1031: “De kerk noemt deze laatste loutering van de uitverkorenen, die geheel verschillend is van de straf van de verdoemden, *vagevuur*. De kerk heeft de geloofsleer met betrekking tot het vagevuur vooral op de concilies van Florence^{cit.} en Trente^{cit.} geformuleerd...”.

1472: “...Anderzijds brengt elke zonde, ook een dagelijkse, een ongezonde gehechtheid aan de schepselen met zich mee. Deze gehechtheid heeft een loutering nodig, hetzij hier op aarde, hetzij na de dood in de toestand die vagevuur genoemd wordt. Deze loutering bevrijdt van wat men de “tijdelijke zondestraf” noemt...”.

1475: “In de gemeenschap van de heiligen “bestaat er tussen de gelovigen, die ofwel het hemels vaderhuis bereikt hebben, ofwel tot het vagevuur toegelaten werden om boete te doen, ofwel op aarde nog onderweg zijn, inderdaad een bestendige liefdesband en een overvloedige uitwisseling van allerlei goederen”. ^{cit.} In deze wonderlijke uitwisseling komt dus de heiligheid van de één ten goede aan de anderen...”.

1498: “Door aflaten kunnen de gelovigen voor zichzelf en voor de zielen in het vagevuur vergoeding van de tijdelijke zondestraffen verkrijgen”. (Originele benadrukkingen).

Sommige katholieken beweren dat zij niet geloven dat **Maria de Koningin des Hemels** is, maar zie wat de Rooms-katholieke kerk officieel leert in haar [Nieuwe Katholieke Catechismus](#)⁷:

⁴ Nederlandse weergave betrokken van <http://www.rkdocumenten.nl/index.php?documentid=1>

⁵ Nederlandse weergave betrokken van <http://www.stvitus.nl/concilie/links.asp>.

⁶ Nederlandse weergave betrokken van <http://www.rkdocumenten.nl/index.php?documentid=1>

966: “Tenslotte is de onbevleete Maagd, gevrijwaard van iedere smet van de erfzonde, na het voltooiën van haar aardse levensloop, met lichaam en ziel in de hemelse heerlijkheid opgenomen en door de Heer verheven tot koningin van het heelal om zo gelijkvormiger te worden aan haar Zoon, de Heer der heren en de overwinnaar van zonde en dood’.¹ De tenhemelopneming van de heilige Maagd is een bijzondere deelname aan de verrijzenis van haar Zoon en een vooruitlopen op de verrijzenis van de andere christenen:

Bij uw baren hebt gij uw maagdelijkheid behouden, bij uw tenhemelopneming hebt gij de wereld niet verlaten, moeder van God: gij zijt teruggekeerd naar de bron des levens, gij die de levende God ontving en die door uw gebeden, onze zielen van de dood zult bevrijden¹”. Noot 1: “Byzantijnse liturgie, Troparion van het feest van de tenhemelopneming (15 augustus)”.

Vrienden, dit is geen Bijbels Christendom; het is louter Rooms-katholicisme. De apostelen leerden ons niets over een vagevuur, noch iets over gebeden tot Maria en de ‘heiligen’, noch van Maria als Koningin des Hemels (of ‘Koningin van het Heelal’). De apostelen brachten ons het Nieuwe Testament door inspiratie van de Heilige Geest, en deze Schrift is voorzien van een finale waarschuwing, namelijk om niets daaraan toe te voegen, noch weg te laten:

“Want ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn. En indien iemand afdoet van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is” (Openbaring 22:18-19).

Het was niet de katholieke kerk die ons de Bijbel gaf; het waren de apostelen, door de beloofde Heilige Geest. Zij hebben ons de doctrines overgeleverd waarvan God wenst dat de kerken ze volgen, tot aan de wederkomst van Christus. Zij brachten “het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is” (Judas 3). Alles wat deze afgewerkte Schrift tegensprekt is dwaling.

Toen ik het Rooms-katholicisme bestudeerde ben ik naar de top gegaan, naar de ware gezaghebbende stemmen in de Rooms-katholieke kerk. Ik heb dozijnen katholieke apologeten gelezen, maar ik heb geen behoefte aan Roomse doctrines die gefilterd werden door sommige apologeten. Een katholieke apologete het catholicisme laten “uitleggen” is verwant aan het laten uitleggen van een presidentiële toespraak door een politieke mannetjesmaker. Ik kan zelf wel horen en lezen, dank u.

2. Ik heb een zalving van God en ik kan daarom doctrines beoordelen en interpreteren.

“En de zalving, die gij van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar gelijk dezelfde zalving u leert van alle dingen, zo is zij ook waarachtig, en is geen leugen; en gelijk zij u geleerd heeft, zo zult gij in Hem blijven” (1 Johannes 2:27).

Dit vers leert me dat de Heilige Geest Zelf mijn leraar is. Hij zal het kind van God in staat stellen de leer te begrijpen en te interpreteren, om onderscheid te maken tussen waarheid en dwaling. Indien iemand mij zegt dat ik niet in staat ben om de leer zelf te begrijpen, die noemt God een leugenaar.

3. Indien een katholiek de bijbelse leer kan begrijpen en die verwerpen, dan kan ik de katholieke leer begrijpen en die verwerpen.

Zij die beweren dat ik het Rooms-katholicisme niet rechtens kan afwijzen, omdat (zo beweren zij) ik het niet versta (ondanks het feit dat ik hun officiële geschriften netjes heb bestudeerd) zijn dezelfde die de bijbelse leer hebben verworpen en haar hebben tegengesproken. Blijkbaar zijn zij in staat te begrijpen en te verwerpen, maar om een of andere reden zou ik dat niet kunnen.

Nu, mijn enige gezagsbron in geloof en praktijk is de Bijbel. Dat is de maatstaf die God me heeft gegeven. De Schrift is in staat de mens Gods volmaakt te maken, tot alle goed werk perfect toegerust (2 Timotheüs 3:16-17). Ik zal daarom de Bijbel gebruiken om elke doctrine te beproeven, en elke leer die de Bijbel tegensprekt zal ik verwerpen. Door het Rooms-katholicisme aan de hand

⁷ Nederlandse weergave betrokken van <http://www.stvitus.nl/kkk/>

deze **absolute maatstaf** onderzocht te hebben, heb ik haar verworpen, als zijnde een grove dwaling. Als getrouwe prediker daarom, moet ik de mensen waarschuwen voor dit valse systeem. Dit is geen haat. Dit is geen woede of bitterheid. Dit is geen afgunst. Dit is geen sektarisme. Dit is gehoorzaamheid aan de Almachtige God.

De volgende belangrijke bemerkingen werden gemaakt in 1851:

“Wij kunnen niet toestaan dat gewone priesters of leden van de Kerk van Rome hun eigen opinies zouden stellen als standaard voor de Roomse leer. Wij moeten onze toevlucht nemen tot de ondubbelzinnige uitspraken van de Kerk, en erop staan dat zij dat moeten vertegenwoordigen ... Maar dan is er niets dat hen met zoveel angst vervult als het getuigenis van hun eigen Kerk. ... Het is een principieel doel van alle [Rooms-katholieke] controversiëlen om allerlei pogingen te ondernemen om hun tegenstanders in de war te brengen. Er is een opmerkelijk verschil tussen de toon van enerzijds Roomse geestelijken die dogmatisch spreken ter instructie van hun eigen leden, en anderzijds zij die trachten de bezwaren van hun tegenstanders te beantwoorden. Bij de eersten is alles een kwestie van kaarsrechte absoluteheid; bij de laatsten is alles twijfel, problematisch, uitvlucht en ontwijking. Wanneer de gelovigen moeten geïnstrueerd worden, wordt elke priester de zekere bewaarder van de onfeilbare beslissingen van een onfeilbare Kerk; maar wanneer protestanten moeten weerlegd worden zijn de verklaringen van hun meest illustere mannen van geen tel. Concilies blijken dan maar deels gezaghebbend te zijn; pausen spreken niet *ex cathedra*⁸; kardinalen en bisschoppen zijn maar gewone doctoren; en wie trekt zich wat aan van de opinie van een of andere obscure priester of kloosterling? Dus, niets is zo moeilijk als te weten wat het geloof van de Rooms-katholieken nu echt is; en als een protestant hun eigen schrijvers tot getuigen aanvoert, wordt hem dikwijls gezegd dat die hun Kerk slecht vertegenwoordigen”. (Charles Elliott, *Delineation of Roman Catholicism*, London: John Mason, 1851, p. 23).

<http://wayoflife.org/fbns/fbns/fbns141.html>

Materiaal voor het bestuderen van de Rooms-katholieke kerk:

<http://www.verhoevenmarc.be/rkk-studie.htm>

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#) of www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁸ Ex cathedra: met gezag, officieel.